

Extremidad de la.: κερoίαξ.ακος, δ
antennae extremitas.- Palo mayor de
la nave: ἄρτεμων, ονος, δ velum maius
navis

ANTEOJO: παρωπίς, ίδος, η id quod
oculis obtenditur

ANTEPASADO: κοκύαι, οἱ; ἀρχαῖοι, οἱ:
πρόγονοι, ων, οἱ maiores, veteres> De
los antepasados: πατρόθεν a maiori-
bus.-Digno de los: ἀρχαιοπρεπής, ης,
ές dignus maioribus

ANTEPENÚLTIMA: προπαραληγουσα, ης, η
antepenultima (sílaba)

ANTEPONER: ὑπερτίθημι praepono

ANTERIOR: ἐμπροσθιος, ος, ον; παροί-
τερος, α, ον; πρόσθιος, ία, ιον, πρό-
τερος, α, ον anterior, prior.- En el
tiempo: πρόχονος, ος, ον prior tem-
pore> Por la parte anterior: πρό-
σω in anteriorem partem

ANTES: ἄνω, ἀπό (gen.), πάλαι,
πρόπαρ, προτέρω, -ως, -ωσε; πρότερον
προτοῦ, τοπρίν, τὸ τρίν, τοπρότερον
τούμπροσθεν prius, antea, ante> An-
ANTICIPADO: πρόδρομος, ος, ον pro-
dromus.- Cualquiera cosa anticipada
πρόλημα, ατος, τό id quod ante ca-
pitur

ANTICIPAR: φθειώ, φθημι, προκαταλαμ-
βάνω praevenio, praecipio, anticipo
Que anticipa, que adelanta: προληπ-
τικός, η, όν habens vim ante capien-
di.- Anticiparse: ἐπιφθάνω, -φθημι,
παραφθάνω, -φθάω, παράφθημι praeve-
nio, praeverto.- El que se anticipa-
que llega primero: ἐπιφθάς, ασα, ον
praeveniens> Llegar el primero:
ἐπιφθάνω, -φθημι praevenio

ANTICUADO: ὑπέρωρος, ος, ον qui exce-
ssit aetatem justam, exoletus.-En
sus costumbres: ἀρχαιοτρόπος, ος, ον
vetustus moribus

ANTICUAR: ἀκυρόω, καταπολιτεύομαι,
παλαιόω antiquo

tes bien: δέ, πρότερον, μενοῦν, με-
νοῦνγε; νάι at, autem, potius.- Antes
de: πρόσθεν antea.- Antes de
ahora: τοπρόσθεν antea.- Antes de
esto: τοπάροιθεν, τοπάρος antea.-
Más antes: προυργότερον antiquius
Mucho antes: περιπρό valde ante.- No
mucho antes: πρωῖζα, πρωῖζον non
multum ante> En otro tiempo, antes:
πάλαι quondam> Poco antes, poco ha:
προταίνιον, πρωνη paulo ante> Antes
que: πρινη, πρίν antequam priusquam
Este concepto se expresa con el
prefijo adverbial ἀνά- y también
προ- en composición precediendo a la
palabra significando antelación de
tiempo o preferencia

ANTESALA: αῦλαια, ας, η locus ante
aulam

ANTIBACQUIO, pie métrico: παλιμβάκ-
χειος, ου, δ pes metricus antibac-
chius dictus

ANTICIPACIÓN: προκατάληψις, πρόλη-
ψις, εως, η anticipatio.- Usando de
anticipación: προφθαδίνη praeve-
niendo

ANTICUARIO: ἀρχαιολογικός, η, όν; φι-
λάρχιος, ος, ον antiquitatis peri-
tus, antiquarius

ANTÍDOTO: αντίδοτον, ου, τό; αντιφάρ-
μακος, ου, δ; φυλακτηριον, ου, τό; παι-
ωνία, ας, η antidotum.- Contra las
mordeduras venenosas: θηπιακά φάρ-
μακα; θηρπιακη αντίδοτος medica-
menta quae venenatos morsus depe-
llunt, antidotus adversus venenum

ANTÍFONA: άντιφονη, ης, η antiphona

ANTÍFRASIS (gram.) denominación
contrraria: άντίφρασις, εως, η con-
traria locutio

ANTIGUA, a la antigua: κατὰ τὸ πα-
λαιόν antiquitus> πρέσβα, ης, η an-
tiqua

ANTIGUALLA: ἀρχαιοτροπία, ας, η mo-

res antiqui

ANTIGÜEDAD: χρονία, ἀρχαιογονία, διαπορία, ας, ηἀρχαιότης, ητος, η; παλαιότης, ητος, η; παλαιώμα, ατος, τό *vetustas, antiquitas*.- Amante de la antigüedad: φιλάρχαιος, ος, ον *studiosus antiquitatis*.- Antigüedades παλαιά, ων, τὰ; τάρχαϊα, ων, τὰ *res olim factae*.- Escribir antigüedades: ἀρχαιολογέω *res veteres scribo*

ANTIGUAMENTE: ἀρχαίως ἀρχηθεν, ἀρχάθεν. ἐκπάλαι, παλάχηθεν, τωρχαίον *antique, antiquitus, ab initio, iam olim*

ANTIGUO: ἴενος, η, ον; ἴωγένιος, α, ον ἴωγύγιος, α, ον; ἴωρχαίος, α, ον; ἀρχαῖκός, η, όν; ἀρχαίος, α, ον; ἀρχεῖος, α, ον; ἀρχηγενής, ης, ές; βεκκεσέληνος, ος, ον; γέγειος, γρηγιος, ος, ον; χροναίος, α, ον; χρόνιος, α, ον; παλαιετης, ης, ές; παλαιγενής, ης, ές; παλαιγονος, παλαιόγονος, ος, ον; παλαιός, ά, όν; πολυχρόνιος, α, ον, πρεσβυτικός, η, όν; πρόγονος, ος, ον *avitus, vetus, antiquus, vetulus, vetustus*.- El más antiguo: πρεσβυγενής, ης, ές; παροίτατος, η, ον πρεσβύτατος, πρέσβιστος, η, ον *maximus natus, longe primus, antiquissimus*.- Digno de los tiempos antiguos ἀρχαιοπρεπής, ης, ές *dignus veterum temporum*.- Hechos antiguos: παλαιά-ων, τὰ *res olim factae*.- Historia de cosas antiguas: ἀρχαιολογία, ας, η de rebus antiquis *sermo*> Imitación de los antiguos: ἀρχαῖσμός, οὐ ὁ *priscorum imitatio*.- Los antiguos: ἴωραῖοι, οἱ *antiqui*.- Más muy antiguo: παροίτερος, παλαίτε-
ANTOJERAS: παρωπιον, ου, τό *illud quod equorum oculis circumponuntur*

ANTOJO: ἴορεξιζεως, η *libido*

ANTOLOGÍA: ἀνθολογία, ας, η *florigium*

ANTONOMASIA: ἀντονομασία, ας, η *pronominatio, nominis pro nomine positio*

ρος, πρεσβύτερος, α, ον; παλίταος, παμπάλαιος, αία, αιον *senior, prior, antiquissimus, pervetustus*>Que huele a antiguo: ἀρχαιοπίνης, ης, ές *antiquitatem redolens*> Y desde tiempos antiguos: τρίπαλαι *iam inde a priscis temporibus*.- Seguir las costumbres antiguas: ἀρχαῖκως *prisco more*.- Hacerse antiguo: ἀπαρχαιό-ομαι *antiquor, obsolesco*.- Imitar a los antiguos: ἀρχαίζω *antiquos imitari*

ANTÍLOPE, especie de rumiante: σοῦ-βος, ου, ὁ *ruminatoris genus*

ANTIMONIO: στίμμης, ιδος, η *stibium* Usar del antimonio para efeites: στιμμίζομαι *stibio utor*> Antinomia: ἀντινομία, ας, η *legum inter se repugnantia*

ANTIPATÍA: ἀντιπάθεια, ας, η *antipatia, mutuus horror*

ANTIPÁTICO: ἀντιπαθής, ης, ές *abhorrens*.- Ser antipático: ἀντιπαθέω *abhorreret*

ANTÍPODA: ἀντίπους, οδος, ὁ *adversa-vestigia fingens antipodes* (el que fija las huellas por la parte opuesta)> El país de los : ἀντίχρων, ονος η *terra pedibus nostris opposita*

ANTIQUAR: ποπαλαιώω *antiquare*

ANTÍTESIS: ἀντίθεσις, εως, η *oppositio, antitesis*.- Período combinado de antítesis: χιασμός, οὐ, ὁ *periodus decussata*

ANTORCHA: δάη, ης, η; δαῖις, ιδος, η; δέτη, δητη, ης, η; ἐλλύχνιον, ου, τό; λαμπάς, άδος, η; λοφνία, ας, η; λοφνίς ιδος, η; πανός, οὐ, ὁ *fax, funale, facula, lampas*.- Brillante: λαμπτηρ, ηρος, ὁ *fax fulgens*.- Juego o concurso de las: λαμπαδηδρομία, ας, η *certamen in quo lampades currendo gestabant*.- Pequeña: λαμπάδιον, ου, τό *parva lampas*.- Portador de antorcha: λαμπαδούχος, ου, ὁ *lampas-*

des ferens.- Que lleva una antorcha brillante: λαμπτηροφόρος, ος, ον
facem fulgidum ferens.- Correr con lámparas o antorchas: λαμπαδίζω
cum lampidus curro (certaminis genus).- Llevar lámparas o antorchas
λαμπαδηφορέω lampades gesto

ANTRO: ἄντρον, ου, τό; γλάφυ, υος, τό
antrum

ANTROPOFAGIA: ἀνδροφαγέω humana
carne vescor

ANTROPÓFAGO: ἀνθρωποφάγος, ος, ον
humana carne vescens

ANUAL: ἔνος, η, ον; ἐνέανος, ος, ον
ένιαυσιαίος, α, ον; ένιαύσιος, ος, ον
έπετέσιος, έτησιος, α, ον; έπετηανός,
η, όν annuus

ANUALMENTE: κατέτος annuatim

ANUBLAR: έπαμαυρώ obnubilo

ANUBLARSE; συσκοτάζω obmubilo

ANUDADO: ἔνδετος, ος, ον nudatus

ANUDAR: έκδεσμεύω, προσκαταδέω
innecto ex, vincio

ANUENCIA: νεύσις, εως, η nutus> In-
dicio de anuencia: κατάνευσις, εως,
η nutus ad affirmandum.- Manifes-
tar la anuencia con un movimiento
de la cabeza: νεύω, νένευκα, νένευ-
μαι nuo

ANULACIÓN: άθέτημα, ατος, .τό; ύφαί-
ρησις, εως, η obrogatio

ANULAR: άγερώ, άκυρώ, άναμηφίζω
άποπαλαιώ, άθετέω(ηθέτηκα), μετα-
ποιέω, παραβαίνω, παραβατέω abro-
go.irritum facio, aboleo, sperno

ANUNCIACIÓN: διάγγελμα, ατος, τό an-
nuntiatio

ANUNCIADOR: άπαγγελτικός, η, όν; κα-
ταγγελεύς, έως.ό renuntiativus, an-
nuntiator

ANUNCIAR: άπαγγέλλω. διαγγέλλω,
έγγέλλω, έρέω, έξαγγέλλω, καταγέ-
λλω, παρεγγυάω, προσαγγέλλω, προσα-
φέρω annuntio, nuntio.- Antes, de
antemano: προεξαγγέλλω, προερέω, προ-
μηνύω praenuntio, ante nuntio>Anun-
ciar con: συναγγέλλω una nuntio.- En
público: προαπαγγέλλω palam nuntio>
Mucho antes: προπαπαγγέλλω longe
ante denuntio.- Por todas partes_
περιαγγέλλω circumquaque annuntio.-
Que anuncia una buena noticia:
εύάγγελος, ου, ό qui fausta nuntiat>
Anunciar una buena noticia: εύγγελίζω
(ευηγγελισμαι) laeta et fausta
annuntio

ANUNCIO: ἄγγελμα, ατος, τό; έξαγγε-
λία, παραγγελία, ας, η, παρεργη, ης, η
παρεργήσις, εως, η denuntiatio, nun-
tium, nuntiatio> Público: ἔκθημα,
ἔκθεμα, ατος, τό publicum programma

ANZUELO: ἄγκιστρον, ου, τό; ἄγκινος
ου, ό; όρμειά, όρμιά, άς, η hamus, un-
cinus.- Armado de muchos anzuelos:
πολυάγκιστρον, ου, τό multis hamis
instructum

AÑADIDO: έπεισόδιος, επίθετος, ος, ον;
έπεισοδιωδης, ης, ες superinductus,
accessoriu> ύπέρθημα, ατος, τό super-
additum

AÑADIDURA: επίδοσις, εως, η; παράθημα
πρόσδομα, πρόσθημα, πρόσθεμα, ατος, τό
; προβολη, ης, η incrementum> Con aña-
didura: παρασημωξ cum additamento.-
Añadidura en un peso o medida: επί-
μετρον, ου, τό mantissa

AÑADIENDO: έπαναβληδόν, έπιβληδην
injiciendo, superinjectim

AÑADIR: έπεισάγω, έπεισηγέομαι, έπι-
βάλλω, έξαπτω, προδίδωμι, προσεπιφέ-
ρω, προσκαθίστημι, προσλαμβάνω, προσ-
ραίνω, προστίθεμαι, προστίθημι ad-
do, adjicio, adjungo adnecto> Aña-
dir a la medida: έπιμετρέω in mensura
addo> A lo contrario: έπισυντάσσω, -
ττω insuper construo> A lo dicho:
έπιλέγω, έπιμυθέομαι, προσεπιλέγω,

dictis addo, insuper dico.- A lo escrito: προσεγγράφω, προσγράφω, προσπαράγραφο insuper inscribo, ad ea quae scripta sunt addo, iam scriptis adjicio> Al número: προσλογίζομαι adnumero.- Aún más: προσεπεμβάλλω insuper injicio> Añadir todavía, además: έπεισάγω, έπεισηγέομαι superinduco> Juntamente: έπιπροστιθέω, -τίθημι addo insuper> Que se debe añadir: προσοιστέος, α, ον addendus> Ser añadido: πρόσσειμι adjicior.- Añadir sobre: προσανατίθημι, -τίθεμαι superimpono
Lo que se añade además: πρόσσεισμα, πρόσθημα, πρόσθεμα, ατος, τό; έπίδοσιμος, ος, ον id quod praeterea adhibetur, addititius, additamentum.- Propenso a añadir: έπίδοτικός, η, όν ad adjiciendum pronus.- Añadir a lo que se ha de dar: προδεπιδίδωμι insuper adjicio quod dem

AÑEJO: γρηιος, ος, ον anilis

AÑIL, planta de cuyo jugo sale: ίσατις, ιδος, η glastum

AÑO: έννος, ένος, έννος, ένος, ου, ό; έωρος, ου, ό; ένιατός, ου, ό, έτός, εος. τό; λυκάβας, αντος, ό; πλειων, ωνος, ό annus.- Cosa de un año: αύτοετης, ης, ές anniculus> Cuarenta años: τεσσαρακονταετης, ης, ές quadraginta annorum.- De este año: τηπινος, η, ον hornus> En este año: **σητες** hoc anno.- De muchos años: πολύενος, ος, ον; παλαιετης, πολυετης, ης, ές annosus, a multis iam annis natu.- Del mismo año: άντετούς eiusdem anni.- Espacio de nueve años: έννεατηρις, ιδος, η novennium.- Espacio de ocho años: όκταετηρις, ιδος, η octorum annorum spatium.- Espacio de tres años: τριετηρίς, ιδος η treteris.- Lo que es de este año: αύτίτης, ου hornus.- Medio año: ημίστης, εος, τό dimidium anni.- Multitud de años: πολυετία, ας, η multitudo annorum.- Pasados diez años seguidos: αύτοδεκαετων ipsi decem annis exactis.- Por cuatro

años: τετραένες per quatuor annos
 Por nueve años: έννάετες, είνναέτες per novem annos.- Por todo el año πάνετες per totum annum.- Que dura todo el año: έπετέσιος, α, ον; πανέτης, ίσοετης, ης, ές totum annum durans, perdurans.- Que es del año anterior: περισυνός, η, όν qui est anni superioris> Que tiene pocos años: όλογοέτης, ου, ό, η qui est paucorum annorum.- Sacrificios de nuevo año: έσιτηρια, είσιτηρια, ων, τά calendae januarii.- Todos los años: ένιαυσία, κατέτος quotannis> Tres años ha: προπέρυσσι nunc annus tertius.- De un año: ένιαυσιαίος, άνιαύσιος, α, ον; ηνις, ιος, η annuus, annicula.- Que tiene más de dos años: έπίδιετης, ης, ές qui biennium excessit.- Que es de tres años: τριέτηρος, ος, ον; τρίενος, ος, ον; τριετητικός, η, όν; τρίκαρπος, ος, ον triumus, triennis, trium annorum> De cuatro años: τετραένης, ης, ές; τετραέτηρος, α, ον; τετραετης, ης, ές, quadri-mus> De cinco años: πενταέτηρος, α, ον; πενταετης, ης, ές quinquenalis
 De seis años: έξαέτης, ου, ό; έξαετης, ης, ές; έξαετις, ιδος, η sexennis natus, sexennis nata.- De siete años: έπταέτης, ης, ές; έπταέτης, ου, ό; έπτέτις, ιδος, η septennis.- Que tiene ocho años: όκταέτης, ης, ες; όκταέτις ιδος, η qui, quae est octo annorum.- Que tiene nueve años: έννάετερος, α, ον; ένναετης, ης, ές; έννέωρος, ος, ον; έννεαέτις, ιδος, η qui, quae est novem annorum, novennis.- De doce años: δωδεκαετης, ης, ές duodecim annos habens.- De trece años: τρισκαιδεκαέτης, ου, ό tredecim annorum.- De diecisiete años: έπτακαιδεκαετης, ης, ές septendecim annorum> De dieciocho años: όκτωκαιδεκαετης, ης, ές octodecim annorum.- De treinta años: τριακοντούτης, ου, ό; τριακοντούτις, ιδος, η triginta annorum.- De ochenta años: όγδοηκονταέτης, ης, ές; -τούτης ου octoginta annorum.- De noventa años: έννενηκονταέτης, έννενηκοντούτης, ου, ό nonaginta annorum> Durar un año: διετίζω annum perduro> Pasar el

año: ένιαυτίζω *annum alicubi ago*
Pasar todo el año: διενιαυτίζω *totum annum transire*> Tener tres años: τριετίζω *trimus sum*

AÑOSO: ἤτειος, μακρέτειος, α, ον;
παλαιγενής, παλαιοετής, ης, ές; πουλυέ-
τερος, α, ον *annosus*

AÑUBLO, de los granos: φθίνα, ης, η
rubigo

Con ajos: σκοροδίζω *alliis pasco*.-
En las cercanías: περιβόσκω, -
βόσκομαι *circumpascor*.- Apacentar
bestias: κτηνοτροφέω *jumenta pasco*>
Se ha de apacentar: ποιμαντέον
pascendum est.- Apto para apacentar
a muchos πολύβοτος, ος, ον *multis pascendis aptus*> Cuidado de apacentar: κτηνοτροφία, ας, η *cura jumenta pascendi*> Apacentar ovejas: μηλοβο-
τέω *oves pasco*.- Perito en apacentar
animales terrestres: πεζονομικός, η,
όν *peritus pascendorum animalium terrestrium*.- Que apacienta indis-
tintamente a muchos: μισγονόμος, ος,
ον *pascens promiscue*.- Que sabe apa-
centar las ovejas: προβατευτικός, η,
όν *habens artem ovium pascendarum*.-
Que se apacienta de noche: νυκτίνο-
μος, ος, ον *qui noctu pascitur*>
Apacentarse: αποβόσκομαι *depasco*.-
De verde: χλωροφαγέω *viridibus her-
bis pascor*> A escondidas: ὑπονέμομαι
clam vel subter depascor

APACIBLE: ἤπιος, ία, ιον; άγανόφρων,
ονος, δ, η; ένηης, ης, ές; πραϋμενης,
ης, ές *placidus, mitis, mansuetus*>
De apacible condición: πρηϋνοος,
(ους, ους, ουν) *mansuetus animo*.- De
genio apacible: μειλιχόμητις, ιος,
δ, η *qui est blandi mansueti inge-
nii*.- De genio agradable y compla-
ciente: έπιθαλτης, ης, ές *juncundus*
De benigno consejo: μαλακογνωμων, ων
ον *mollis consilii*

APACIGUADO: άτάραξος, ος, ον; κατασ-
τηματικός, η, όν *sedatus*

AORTA: άορτη, ης, η *arteria magna*

APACENTAR: βόω (βωσω, βόσω), βωτω,
έννέμομαι, φέρβω (πέφορβα), χειλεύω,
χειλέω, χιλέω, χιλώω, νεμέθω, νέμω (νε-
νέμηκα, νένομα), νομάζω, ποιμαίνω,
ποιμανεύω, πωλέω, πωλεύω, προβατεύω, σιτέω
pasco, pascor> Bueyes: βουκο-
λέω, διαβουκολέω *boves pasco*.-Con
abundancia: περιχίλω *abunde pasco*

APACIGUADOR: συμβατικός, η, όν *ani-
mo pacifico*

APACIGUAR: έκπνεύματόω *sedo*

APAGAR: ἔγκατασβέννυμι, -καταβεν-
νύω, έγκατασβέω, -κατάσβημι; ένσβέν-
νυμι, ένσβεννύω, ένσβέω, ένσβημι
extinguo

APAGARSE: άποφλεγμαίνω *ardere de-
sino*

APALEAR: άποτυπανίζω *crutio*

APARADOR: ἄβαξ, άβακος, δ; τραπέζιον
ου, τό *abacus, abaculus*

APARATO (máquina): μαχανά, άς, η;
μαχανη, ης, η, παρασκευη, ης, η *machina, molimen*

APARECER: διαείδομαι, έπιφαίνω, -
φαίνομαι (φανούμαι, πέφαμαι, πέφασμαι
) , φανίζω, φαντάζω, προκίπτω, προσ-
φαίνομαι *appareo, prodeo*> Al mis-
mo tiempo: συνανατέλλω *una orior*
Hacer aparecer: άναφαντάζω, κατα-
φαντάζω *facio apparere*> Juntamen-
te: συνεπιφαίνομαι *simul appareo*
Querer aparecer: φανητιάω *appare-
re volo*> Que aparece de lejos: τη-
λεφανης, ης, ές *eminus apparens*.-Que
aparece en medio: μ εσσοφανη, ης, ές
in medio apparens.- Que aparece por
primera vez: πρωτοφανης, ης, ές *pri-
mum apparens*.- Que aparece solo:
μονόφαντος, ος, ον *qui solus apparet*>
Que aparece tarde: όψιφανης, ης, ές
sero apparens.- Que aparece: έπιφά-
νιος, ος, ον *qui apparet* Que no apa-

rece en toda claridad: ψευδοφανής,
ης,ές non toto lumine effugens

APAREJADOR, preparador: κατασκευασ-
της, οὐδ̄ **apparator**

APAREJAR πονέω (πέπονα); στολίζω
apparo.- Juntamente: συναρτώ **una**
instruo

APARENTAR: είδοφορέω, έπιπλάσσω,
-ττω, πλάσσω, -ττω; ὑποδύω, ὑπόδυμι
formam,speciem fero; fingo, simulo
Que aparenta: ὑποκρίτης, ου, δ̄ **simu-**
lator

APARENTE: φανερός, ἄ, ὄν; προσποιέτι-
κός, η, ὄν **apparens, habens vim simu-**
landi

APARICIÓN: φάις, εως, δ̄; ὀπτασία, ας, η
apparitio

APARIENCIA: ἔμφασις, εως, η; επί δειγ-
μα, ατος, τό; έπιφάνεια, ας, η; ιδέα,
ας, η; προσωπειον, ου, τό; σχημα, τος,
ἀπερύκω, ἀπείργω, ἀπελανω (έλάσω,
ηλακα), ἀπέργω, ἀπεργάθω, ἀπιλλέω,
ἀποδιαστέλλω, ἀποέργω, ἀπέργω -εργάθω,
ἀποκινέω, ἀποκυλινδέω, ἀποκυλίω(-ίσω
ἀποκεκύλικα), ἀποποιέω,, ἀποστρέφω,
ἀπουρίζω, διερύσκω, έέργω, έκνοσφί-
ζω, έκσειώ, έλάω, έπισκεπάζω, έργά-
ζω, έργνύω, ἔργνυμι, έργω, έσαγρά-
σσω, έξαφιστάω, έξαφίστημι, -αφίστη
μι, έξίλλω, ξάζω (κέχαδα ο κέχανδα),
χανδάνω, κατασοβέω, καταλαίνω, καλύω,
μετακινέω, μεταπαίρω, μετασθηναι (στη-
σαι), μεθιστάνω, μεθίστημι (με-
ταστησω, μεθέστηκα), παραλύω, παρεκ-
τρέπω, προσριπτέομαι, συστέλλω, ὑποσ-
τρέφω, ὑπωθω, ὑποχωρέω, **amoveo, ar-**
ceo, propulso, abduco, obsisto, aver-
to.- Apartarantes: προείργω **ante**
arceo.- Con golpes: έκσύω **emoveo**
concutiendo Con palanca: έκμοχλεύω
vectibus emoveo.- Con ruegos: παρα-
κρούω, -κρούομαι **a me precibus amo-**
veo.-Del puerto o del camino recto:
συνεξοκέλλω **simul averto e portu vel**
a recta via.- Desde arriba:
προσαποσκευάζομαι **insuper amolior.-**
Que debe ser apartado: ἀπακτέον

τό; προσπόησις, εως, η; ὑποκρισία, ας, η (-
ίη, ίης) ὑπόκρισις, εως, η **simula-**
tio apparientia species, specimen> De
solo apariencia φανταστικός, η, ὄν
meram speciem habens

APARINE, planta: φιλεταίριον,, ου, τό
φιλεαριίς, ίδος, η **aparine**

APARTADO: ἀπακτός, η, ὄν **ablatus>**
Más apartado: πορρωτερος, α, ον **re-**
motior.- El más apartado: έξότατος
η, ον **extimus> Letrina:** λυτρων, ονος
δ̄ **secessus> De la vista** έξωπιος, ος,
ον **extra conspectum positus**

APARTAMIENTO ἔκκλισις, πρόωσις, ὑπο-
χωρησις, εως, η; έκτροπη, ης, η **defle-**
xio, propulsio, declinatio, secessio

APARTAR: ἄλκω, ἀλάλκω, ἄλξω, ἀλκη-
σω, ἀλαλκησω, ἀφέλκω, ἀφελκύζω, -ελ
κύω (-σω), ἀλέξω, ἀλεξέω (-ησω, -κα)
ἀντρείδω, ἀπάγω, ἀπακτόω, ἀπαμύνω

abducendum, retrahendum.- Que puede
apartar: προωστικός, η, ὄν **habens vim**
expellendi.- Ser juntamente aparta-
do: συναπάγομαι **una abducor**

APARTARSE: ἀφέκω, διέχω, έκπτύω **dis-**
cedo, abhorreo.- Apartarse con: συν-
οιχέομαι **simul discedo> Del asun-**
to: παρεκβαίνω **digredior a propo-**
sito> Hacia otro lado: έκτρεπω
aversor, deflecto.- Poco a poco y en
silencio: ὑπεκτρέπω **sensim et clam**
deflecto> Juntamente: συνάπειμι **pau-**
lulum discedo.- Que apenas puede
apartarse: δυσανάσπατος, ος, ον **qui no**
n facile potest everti

APÁRTATE, (interj.): ἀπαγε **absit!**
aufer! apage!

APARTE: μουνάξ **singulatim.- Apar-**
te de: ἀπονόσφι, -νόσφιν **seorsim ab.-**
Poner aparte: χωρίζω **seorsum**
pono

APASIONADAMENTE: έκπαθως, έμπαθως
cum vehementi, immodico affectu

APASIONADO: έμπαθης, ης, ές *affectu commotus*. - *Muy* : έκπαθης, ης, ές *vehementer affectus*

APATÍA: άπαξία, άπαθεια, ας, η *desidia, indolentia*

APÁTICO: άπαθης, ης, ές *affectione carens*

APEDREADO: λεύσιμος, λιθόβλητος, λιθόλευστος, ος, ον; λευστός, η, όν *lapidatus, lapidibus percussus*

APEDREADOR: λευστηρ, ηρος, ό *lapidator*

APEDREAMIENTO: λευσμός, ού, ό; πέτραμα, ατος, τό *lapidatio*

APEDREAR: καταλεύγω καταλιθάζω, καταλιθοβολέω, καταλιθόω, λεύω, λιθάζω, λιθολεύσω, πετρόω, στιάζω *lapidibus peto, obruo, lapido*. - *Digno de ser apedreado:* καταλεύσιμος, ος, ον: λεύσιμος, ος, ον; λευστηρ, ηρος, ό *dignus qui obruatur*. - *Que apedrea:* λεύσιμος, ος, ον *lapidans*

APEDREO: λευσμός, ού, ό *lapidatio*

APELACIÓN: έφεσις, φωνησις, πρόκλησις, προσαγόρευσις, εως, η *appellatio, provocatio*

APELATIVO: κλητικός, η, όν *appellativus*

APELLIDADO: έπονόμαστος, έπόνυμος, τός, η, όν *appetitus*. - *Apetecido por muchos:* πολύευκτος, ος, ον *multis votis expetitus*

APETECIBLE: έπευκτός, η, όν *optabilis*

APETITO: έφεσις, έρεξις, εως, η; έπιτύμημα, ατος, τό, όρμη, ης, η (*appetitus animi*) *appetitus, cupiditas*> *Tener apetito:* βρωμάομαι *escam appeto*

APETITOSO: όρεκτικός, η, όν *appetentiam ciborum faciens*

-ύμιος, ος, ον *cognominatus*

APELLIDAR: έπικαλέομαι, έπονομάζω, προσαγορεύω, προσανομάζω *appello, nuncupo, cognomino*

APELLIDO: έπονομασία, ς, η; παρωνύμιον, ου, τό; προσωνυμία, ας, η *cognominatio, cognomen, appellatio*

APENARSE: άλυσθμαίνω *doleo*

APENAS: μόγις, μόλις *vix*

APÉNDICE: έφόλκιον, ου, τό; έκφυάς, άδος, η; έξάρημα, ατος, τό; παρενθηκη προσθηκη, ης, η; προσάρτησις, πρόσφυσις, πρόσθεσις, εως, η *appendix*

APERTURA: άνοιγμα, ατος, τό *apertio*

APESTAR: λοιμεύω *contagione inficio*

APETECER: έραμαι, έλδομαι, έέλδομαι, έπιβοθέω, έράω, γλάομαι, -γλισκω, ίάλλω, ίμείρω, -ρομαι, λεδρέομαι, λίπτω, όρέγνυμι, όρεγνύω, όρέγω, όρεχθέω, όρεκτέω, όρεκτιάω, όριχάομαι, πεινάω, πεινέω, ποθέω, *appeto, cupio*> *Con ansia:* όργάω *impatienter appeto*> *Que apetece:* όπεκτικός, η, όν *appetens*. - *Que no se debe..:* άπόθητος, ος, ον *non expetendus*> *Quien todo lo apetece:* παντορέκτης, ου, ό *omnia concupiscens*> *Apetecido:* πολύζηλος, , ος, ον όρεκ-

APIADARSE: έποικτίζω *misereor*

APIASTRO, hierba: ψευδοσέλινον, ου, το *apiastrum*

APICULTOR: μελισσεύς, έως, ό *qui apes curat*

APIÑABLE: στοιβάσιμος, ος, ον *stipabilis*

APIÑADAMENTE: άολλάδην, βυδην, έμπληδην, συνεπτυγμένως *confertim*

APIÑADO, reunido: κατάπυκνος, ος, ον; άλης, ης, ές; συμφερτός, η, όν; συμφο-

ρετός, η, όν **stipatus, confertus**

APIÑAMIENTO: στυφότης, ητος, η **den-satio**

APIÑAR: άολλέω, κατασάττω, πλώω, πιλέω **stipo, constipo, coarcto** > **Apiñarse:** κατακυκάζω, παρασφηνώ **constipo**

APIO, silvestre: όρεοσέλινον, ου, τό **montanum apium**

APIRINE, planta (amor de hortelano) φιλίστιον, ου, τό **aparine**

APISONADO: σπιπτός, η, όν **calcatus**

APISONAR la tierra: έδαφίζω **solum aequo**

APLACAMIENTO: έξιλασις, εως, η; έξιλασμός, ου, ό; πρευμένεια, ας, η; έξιλασμα, ατος, τό **placatio**

APLACAR: ήπιάω, άπομειλίσσω, άποτροπιάζω, άρέσχω (άρέσω, ήρεκα), έπαρέσκομαι, εύμενίζω, -νίζομαι, εξαρέσκομαι, εξαρερσκεύομαι, έξευμενίζω, έξιλάομαι, -ιλάσκομαι, έξιλεόω, ίλεόω, κατηρεμέω, -μίζω, κατευνάζω, κατευνάω, πραΰνω, στορέω, στόρνυμι στορνύω, στρωω **sedo, placo**.- **A los dioses:** περιρρέζω **per expurgatio nem lito**.- **Ocultamente:** ύποπραΰνω **clam mitigo**.- **Difícil de aplacar:** δυκατάστατος, ος, ον **sedatu difficilis**.- **Fácil de:** εύκατάλλακτος, ος, ον **facile placabilis**

APLACARSE, deponer la furia: άποφλεγμαίνω **tumorem depono**

APLANADO: πλακερός, ά, όν **latus**

APLANADORA, instrumento de hierro para allanar el suelo: λίστρον, λίστριον, ου, τό **ventilabrum ferreum ad complanandum solum**

AMPLIFICACIÓN: περιβολή, ης, η **ambitus orationis, periodus (gram.)**

APOCADO: άσθενόψυχος, μελεόφρων, ον

APLANAR: άποσιμώω, καθομαλίζω, όμαλίζω **pandum efficio, complano, planum reddo**

APLAUDIR: έπευφημέω, -φημίζω, έπικροτέω, έπιληκέω, κροταίνω, κροτέω, ληκέω (λέληκα) παρακροτέω, συγκροτέω, συνεπηχέω, συνευδοκέω **acclamatione faveo, approbo, applaudo, complodo**.- **Con estrépito:** κατακροτέω, κατακροταλίζω **plausu comprobo**.- **Con las manos:** συγκρούω **complodo** > **Dando palmadas:** συμπατάγέω **complodo** > **Juntamente:** συνεπικροτέω **simul applaudo**

APLAUSO: κρωτησις, εως, η; κροτισμός, ου, ό **plausus, plaudendi actio** > **Con los pies:** ποδοκρουσία, ας, η **pedum complosio** > **Engañoso:** κρότημα, ατος, τό **plausus dolosus** > **Estrepitoso:** κροτοθόρυβος, ου, ό **plausus cum tumultu**.- **En el teatro:** κρότοςου, ό **favor theatralis** > **Que excita mucho aplauso:** πολύκροτος, ος, ον **multum plausum excitans**

APLAZAMIENTO: παρολκή, ης, η **protractio**

APLICACIÓN: προσβολή, ης, η **admotio**

APLICADO, adherido: προσβλητός, η, όν **admotus**

APLICAR: άφάπτω (-ψω, άπηφα, άφημαι), έγχρίπτω, παρακομίζω, προσαρτάω, προσίχω, προσέχω, προσομιλέω **admoveo, adjungo, applico** > **Aplicar a:** έγκέλλω (-κελλω, κέλσω) **applico ad**

APLICARSE: άπτομαι, άψομαι **incumbo**.- **A alguna cosa:** άποσχολάζω **vocare rei alicui** > **Aplicarse a:** έπιφέρομαι, έμπλέκομαι **incumbo** > **Con cuidado y constancia:** προσεδρεύω **sedulo incumbo** > **Conjuntamente:** συνεπικύπτω, συνεπαπερείδω **simul incumbo**

on debilis, infelix animi > **Ser apocado:** άτλατέω, άτλητέω **animo sum abjecto**

APOCALIPSIS: ἀποκάλυψις, εως, η re-
velatio

APOCOPADO: ἀπόκοπος, ος, ον debilis
exsecctus (cortado)

APÓCOPE: ἀποκοπή, ης, η abscissio

APODERAMIENTO: κατακράτησις, εως, η
occupatio

APODERARSE: ἀντιλαμβάνω, -βάνομαι,
(-λησομαι), ἐπιφθάνω, -φθημι, τυ-
χάζω, τυγχάνω (τεύξομαι, τετύχηκα,
τέτυγμα, ἔτυχον, τυχων, οὔσα, ὄν (con
participio pres.o pret. equivale a
sum o a estar: ἐτυγχάνομεν περιπα-
τοῦντες ἐσάβωμοι paseando), ἐξιδιά-
ζομαι potior, occupo, mihi vindico.-
De lo ajeno: πλεονεκτέω invado> Que
se apodera de lo ajeno: πλεονεκτής
οὔ, ὄ; πλεονεκτικός, η, ὄν alienum
invadens> Acción de apoderarse de
improvisio: συσκευη, ης, η captatio

APODO: αὔτεπωνυμος, ος, ὄ cui idem
nomen est impositum

**APÓFISIS, eminencia del hueso del
muslo:** τροχαντηρ, ηρος, ὄ apophisis
circa coxae caput

APOLILLADO: ἄσητος, ος, ον a tineis
corruptus

APOLO: Ἴέκατος, ος, ὄ; Ἴδηϊος, ος, ὄ;
Λοξίας, ος, ὄ (obliquus); Σμινθεύς,
έως, ὄ Apollo.- (Oh, Apollo! : Ὡπό-
λλων Apollo!.- Cantar himnos a :
παιωνίζω paeana cano> Cantar jun-
tamente himnos a: συμπαιωνίζω simul
peana cano.- Canto del himno de Apo-
lo: παιανισμός, οὔ, ὄ paeanis cantus>
Fiesta de Apolo: παιωνία, ας, η festum
Apollinis.- Fiesta en Atenas en
honor de Apolo: πυανεψία έορτη,
πυανέψια ίερά festum quoddam Athe-
nis.- Fiestas dedicadas a apolo y
Diana: θαργελία, θαργηλία, τά sacra
Apollini et Dianae dicata.- Templo
de Apolo en Jonia: πανιονιον, ος, ὄ
panionium.- Himno en honor de :
παιάν, άνος, ὄ pean, himnum in laudem
Apollinis> Respuesta de Apolo píti-

co: πυθόκραντος, ος, ον a pythio
Apolline effectus o responsus.-
Sacrificio de nueve días en honor
de: σεπτηριον, ος, ὄ novendiale sa-
crum in honorem Apollinis

APOLOGÉTICO: ἀπολογητικός, η, ὄν de-
fensor

APÓLOGO: αίνος, ος, ὄ; ἀπόλογος, ος, ὄ
apologus, fabula moralis

APOPLEJÍA: ἀποπλεξία, ας, η apople-
xia.- Atacado de : ἀπόπληκτος, ος,
ον qui laborat apoplexia> Paráli-
sis consiguiente a la apoplejía:
παραπληχία, ας, η paralysis

APOPLÉJICO: ἀποπληκτικός, η, ὄν per-
tinens ad apoplexiam

APOPLÉTICO (apopléjico): βλητός, η,
ὄν apoplecticus (idem concussus
golpeado)

APORTAR: ἀποφέρω apporto

APOSENTO: κοιτός, ος, ὄ cubile> Pe-
queño: κοιτων, ωνος, ὄ cubiculum

APÓSITO: πρόσθεμα, ατος, ὄ appossi-
tum

APOSTADO, estar apostado: έφεδρεύω
insidior

APOSTAR: περιδίδωμι paciscor

APOSTARSE, estar apostado: επικάθη-
μαι insideo

APOSTASÍA: άποστασία, ας, η defectio

APOSTATA: άποστατηρ, ηρος, ὄ; άποστά-
της, ος, ὄ qui secessionem facit,
defector

APOSTATAR: άποστατέω absisto

APOSTEMA: άπόστημα, ατος, ὄ absece-
ssus, suppuratio.- Que padece apos-
temas: άποστηματία, ας, ος, ὄ qui apos-
temate laborat

APÓSTOL: άπόστολος, ος, ὄ apostolus

Enviado lejos, enviado de Dios:
ἀπόστολος, ου, ὁ a deo missus> Fal-
so apóstol: ψευδαπόστολος, ου, ὁ fal-
sus apostolus

APOSTOLADO: ἀποστολη, ης, η aposto-
latus

APÓSTROFE: ἀποστροφή, ης, η; ἀπόστρο-
φος, ου, ὁ apostrophe

APOTEGMA: ἀπόθεγμα, ατος, τό apo-
thegma

APOTEÓSIS: θέωσις, εως, η apotheo-
sis, deificatio

APOYADO: ὑπόπους, ους, ουν (-οδος):
pedibus subnixus (apoyado en los
pies)

APOYÁNDOSE: ἐγκλιδόν incumbendo

APOYAR: ἀνπστηρίζω (-ζω), διερεΐ-
δω, ἐρμάζω, ὄχυρῶ, ὄκχέω; στεγᾶ-
ζω, συνερεΐδω, ὑπερεΐδω fulcio,
connitor.- Poner debajo para apo-
yar: ὑποστερίζω suppono ad ful-
ciendum

APOYARSE: σκηπτομαι, ἀναχαιτίζω,
ἀποσκημτω, -σκηπτω, -ψω; ἐνισκηπτω,
ἐπανέχω, ἐπαπερεΐδω, ἐποχέομαι,
χρίμπτω, ὄκχέομαι, προσαπερεΐδομαι
σκημπτω, σκηρίπτω, σκίμπτω innitor
nitor, incumbo> Antes: προέγκειμαι
ante incumbo.- Apoyándose en los
pies: ἐπιποδῶν innitendo pedibus> El
acto de apoyarse: ἐπίσκηψις, εως, η
incumbendi actio> En el codo: διαγ-
κονίζω innitor cubito.- Posición de
apoyarse en el codo: διαγκονισμός,
οὐ, ὁ cubitus innitentis habitus.-
La acción de apoyarse cerca:
προσανάκλισις, εως, η acclinatio> Que
se apoya en la fuerza de sus
miembros: γυαλκης, ης ἔς qui, quae
membrorum robore nititur> Apoyarse
juntamente: συνεπικύπτω simul in-
cumbo

APOYO: ἔρεισμα, ατος, τό; ἐρεισμός,
οὐ, ὁ; ἔρμα, ατος, τό; ἀνπστηριγμα,
ἀπόσκημμα, ἀποστηριγμα, ἀππστηριγ-
μα, κράτημα, πάρερμα, σθηριγμα, ὑπέ-

APOSTÓLICO: ἀποστολικός, η, ὄν apos-
tolicus

APOSTROFAR: προσηγορία, ας, η appe-
llatio.- προσαΐδάω compello

ρεισμα, ὑποστηριγμα, ατος, τό; ἀποσ-
θηριζις, κατάφενξις, ὑπέρεισις, εως
εως; εὐστάθεια, εὐσταθία, ας, η; ὄκ-
χη, ης, η; πρόσκλιντρον, ου, τό firma-
mentum, id quod quis innititur, ful-
cimentum, fulcrum, fulcimen, columen
fultura

APRECIADO: ἀξιότιμος, εὐδόκιμος, τι-
μούχος, τιμούχος, ος, ον; τιμαλφης,
ης, ἔς preciosus, probatus, qui ha-
betur in pretio, pretium habens>
Que debe valorarse, apreciarse en un
estáter (moneda): στατηρίδιος, ος, ον
stateris pretio aestimatus o aesti-
mandus

APRECIADOR: δοκιμαστηρ, ηρος, ὁ; δο-
κιμαστης, οὐ, ὁ aestimador

APRECIAR: ἔστημι, ἴστημι, διατιμάω
ἴστώ (ἔστακα, ἔσταα, ἔσταμαι),
οίω, οἶω, σπουδάζω, σταθμάω, σταθ-
μέω, τιμάω habeo in pretio, aesti-
mo.- **Apreciar en poco:** ἐξουθενέω,
ἐξευτελίζω, ἐξουδενῶ, παραχράομαι
nihil facio, despicio.- **Estimar en
mucho:** ἐπισταθμάομαι magnipendo.-
Más delo justo: ὑπερτιμάω aequo
plurisaestimo.- **Mucho lo que vale
poco:** μικρολογέομαι, σμικρολογέομαι
res parvas magno aestimo.- **Muy poco:**
ὑπρόπτομαι parvi facio

APRECIO, captar el aprecio: καθυπο-
κρίνομαι demulceo> Digno de apre-
cio: τιμητέος, α, ον aestimandus

APREHENSIÓN: περιλημμα, ατος, τό cap-
tio

APREMIAR: διασπουδάζω, ἐνέχω, ἐπί-
κειμαι, κατασπέρχω, κατασπευδῶ, κα-
τεμπάζω, παραθλίβω urgeo, premo, ins-
to> **Apremiar más:** προσβιάζω insu-
per urgeo> **Ser apremiado:** ὑποκλο-
νέομαι urgeor